

"Behaaglijkheid"

-Drs. Gérard H.C. Roseval-
Cultuur- en Godsdienstpsycholoog

De wil om te overleven. Als door de dood bedreigd. De noodzaak tot handelen. De bodem is bereikt. De omstandigheid, het leven laat geen andere keuze. Denken is niet aan de orde. De mens in zijn meest primaire zijn geprikkeld. Overleven.

Wat moeten we toch als we eenzaam zijn, er alleen voor staan. Wanneer geen enkel medemens zijn hand op onze rug legt en er zachtjes over wrijft. Wanneer we elke dag opnieuw onszelf moeten verschonen en voeden. En elke dag opnieuw de pijn van eenzaamheid moeten wegslikken. Hoop naar boven moeten halen om niet ineen te schrompelen van zelfmedelijden en intens verdriet. Wat is dat toch die pijn die we te dragen hebben. Wat moeten we toch, zonder elkaar.

En oh, wat zou het toch mooi zijn. Wat zou het toch zalig zijn. Wanneer we ons geborgen weten. Geborgen, gekoesterd door de mensen om ons heen. Wat zou het ons toch geven als we deze omarming, deze schil zo krachtig zouden ervaren. Dat ze verder gaat en dieper reikt dan onze directe omgeving alleen. Dat we fundamenteel geankerd zijn in het universum. Dat de bodem die we ervaren gelaagd is op meer dan onszelf alleen. Wat zou dat heerlijk zijn.

Wellicht dat we met dit gegeven de noodzaak loslaten om onszelf te bevestigen. Onszelf telkens te verdienen. Wellicht dat met dit gegeven de schouders lichter worden, de gelukssprongetjes zich manifesteren en blijdschap er vanuit het contact weer kan zijn. Wellicht dat met dit gegeven de wereld een plek wordt waarin lucht en ruimte ontstaat en de

noodzaak tot bevechting automatisch afneemt. Zijn plek niet meer nodig heeft.

Als we ons weten gewiegd als door de moeder, gehouden in de armen en gewarmd tot in behaaglijkheid. Dan brengt de rust en zachtheid, geluk in ons naar boven. Geluk om in te rusten en eeuwig in te willen verblijven. Als we ons weten gewarmd en gesteund door meer dan onze directe omgeving. Dat de basis waarop wij ons bewegen er te allen tijde zal zijn en met ons is. Wat er ook gebeurt en hoe wij ook zijn. Dan zal het ons lukken om meer te durven verkiezen om in dit paradijs te zijn. Het paradijs waar wij allen toe behoren. De plek waar wij allen boven alles willen zijn.